

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחֵבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנַי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרִשְׁתַּת נַח

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יִדוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מִחוּלֵק ל- תַתַּק"ס (960) קוֹנֹטְרַסִים

ל"ב כְּרֻכִים שֶׁל ל' חֻלְקִים

כַּרְךְ ג' - חֻלְקֵי י"ד

קוֹנֹטְרַס 74

מוֹפֵץ לֵאל מִטְרוֹת רוּחַ כֻּלַּל - לְקִירוּב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּסַפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיתָא מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כֻּל סֵפֶר הַזֵּהָר בְּדִקּוֹת סְפוּרוֹת

"קוֹדֶשׁא בְּרִין הוּא אֹרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא"

יֹצֵא לְאוּר עַל יְדֵי "מִפְעֵל הַזֵּהָר הַעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תִּשְׁעֵי"א לַפ"ק - בַּעֲיֵה"ק בֵּית שְׁמוּשׁ תּוֹכֵב"א

The Power of One Jew: An Accurate Calculation of the Merit of Studying Zohar Made by a Jew who took it upon himself to study Zohar one hour every day

For your information!! – It is written in the sefer *Kisse – Melech Tikunei Zohar*, 43: "Since the great benefits of studying wisdom and truth are well known...it should also be known how great the obligation is, and the how great the reward for one who studies Kabbalah, for through the study of Sefer HaZohar one builds worlds, and if a person is able to learn and understand the meaning of even one sentence or section, he will have made a tikkun in one hour, in the world Above, on a level he could not have achieved if he had studied pshat for entire year.

One hour of studying Zohar a day is equal to:

3540 hours a year (10 hours a day of an *avreich* learning Shas, 354 days a year) for the duration of 50 years, a single Jew will put on the scale: 172,500 hours of Torah.

Over the course of 11 generations, assuming that each family has an average of 5 children (*) then in the 11th generation, there will be the astronomical number of: 48,828,125 people.

The total number of hours spent learning Torah: 84,228,515,625,000 hours, which is to say, approximately 84,000 billion hours of Torah. (48,828,125 multiplied by 172,500)

And all the great merit earned through the efforts of a single Jew, who decided to take upon the task of studying Zohar, with his descendants following his lead.

(*) the formula used to calculate the number of descendants through the last generation:

1. 5
- X5
2. 25
- 5
3. 125
- 5
4. 625
- 5
5. 3125
- 5
6. 15,625
- 5
7. 78,125
- 5
8. 390,625
- 5
9. 1,953,125
- 5
10. 9,765,625
- 5
11. 48,828,125 Milyon

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן יי בוא ו"ן בן יי ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

Mifal Hazohar Haolami of Chevrat Mizakei Harabim

Nachal Lachish 24/8 Ramat Beit Shemesh A' 99093

Tel: 0548436784 Fax: 02 - 9951300

B"H

July 13, 2009

Dear Friend,

You have surely heard of the tremendous value of learning and reciting the Holy Zohar. As it says that in the merit of the Holy Zohar we will be redeemed from this exile with mercy. Even from the recital alone one can benefit from the myriad blessings.

Therefore "Mifal Hazohar Haolami" embarked on the ambitious project of distributing **Sifrei HaZohar Hayomi (The Daily Zohar) for FREE** to those who undertake to learn the daily lesson by joining a learning program schedule.

You can join one of the following programs:

<u>Sefer /book</u>	<u>Appx. Study Time</u>	<u>Pages per day</u>	<u>Complete Sefer in</u>
a. Tikunei Zohar	3-4 minutes daily	1 page	1 year
b. Sifrei HaZohar	3-4 minutes daily	1 page	7 years
c. Sifrei HaZohar	5-7 minutes daily	2-3 pages	3 years
d. Sifrei HaZohar	15 minutes daily	appx. 7 pages	1 year

All those who sign up for one of these programs will receive the entire set of Sifrei HaZohar and Tikunei Zohar that is soon to be published, for FREE.

We are currently in the process of publishing Sifrei HaZohar divided into daily lessons in addition to "Ohr Hazohar Hakadosh", which has quotes from our great Sages who praised those who occupy themselves with the Holy Zohar. This includes a compilation of "Gedolei Yisroel and the Zohar", "Zohar L'z'kaynim and Ne'arim", "Amiras Hazohar K'hilchasah", "Limud Hazohar Hayomi", "Shaar Hatikunim", "Shaar Hazohar", "Shaar Eretz Yisroel and the Zohar" and others on the greatness and benefits of learning the Holy Zohar.

Our desire is to enable every Jew to learn and complete the Holy Zohar. Join Klal Yisroel in learning it daily and be a part of saving our nation.

In the first 9 months since the distribution of The Daily Zohar, we have reached close to 600,000 Jews who peruse and learn the Holy Zohar.

Visit our website **ha-zohar.com** (and share it with your friends).

If you feel you cannot undertake the daily learning program you can still be part of this great project and merit its rewards by donating \$36 for a set of Zohar, thereby enabling another Jew to learn from it. It's also possible to make a donation to print pamphlets on the Zohar as a merit for a departed soul.

Please take this opportunity to fill out the form on the other side of this paper.
Doing so will greatly enhance the success of this project.

In conclusion, may it be Hashem's will to shower you with abundant blessings in the merit of Rabi Shimon bar Yochai.

עקר העולם אמונת הכל. וימצאו בקעה, מציאה מצאו ויצאו בה מתחת האמונה העליונה [ומצאו]. בא ראה מה פתוח בנמרוד, ותהי ראשית ממלכתו בכל. שהרי משם נסע להאחז ברשות אחרת. וכאן, וימצאו בקעה בארץ שנער. משם נסעו בלבם לצאת מרשות העליונה לרשות אחרת. סתרי תורה

מקומי העיר והמגדל מדברים בלשון הקדש שמלאכי השרת מכירים אותה, ולא היו מדברים בלשון אחרת, משום כף כתוב ועתה לא יבצר מהם וגו'. שאמלא מדברים בלשון אחרת שמלאכים עליונים לא היו מכירים אותה, נחסרה החשיבות שהם חשבו לעשות, פיון שמעשה השדים אינו אלא ברגע אחד למראה בני אדם ולא יותר. ודברים אחרים, שהיו יודעים דרגות עליונות כל אחת ואחת על ברניה, ולא התחלפה להם דרגה, ולכן כתוב ודברים אחרים. ומשום כף התעצו בעצה רעה, עצה של חכמה, שכתוב הבה נבנה לנו עיר ומגדל. הכל הוא בסוד החכמה. ורצו לחזק בארץ את הצד האחר ולעבד את עבודתו, משום שהיו יודעים שכל הדינים הרעים משם יודדים לעולמות, ורצו לדחות את דרגת הקדש.

עיר ומגדל - זו החכמה העליונה, [שהיו יודעים ששם הקדוש לא מתחזק בארץ אלא בעיר ומגדל. עיר - שכתוב (שמואל ב ה) עיר דוד היא ציון וגו'. מגדל - שכתוב (שיר ד) כמגדל דויד צוארף. ובחכמה עשו להיות שלטון הצד האחר בארץ שדוהה [קדוה] את אדון כל הארץ ממקומו, ולהיות דויר לסטרא אחרא בארץ.

בריה הוא. מה כתיב ויהי בנסעם מקדם מקדמא עקרא דעלמא מהימנותא דכלא. וימצאו בקעה. מציאה אשפתו ונפקו בה מתחות מהימנותא עלאה (וימצאו).

הא חזי, נמרוד מה כתיב ביה ותהי ראשית ממלכתו בכל. דהא מתמן נטל לאתאחדא ברשו אחרא. והכא וימצאו בקעה בארץ שנער מתמן נטלו בלבייהו לאפקא מרשותא עלאה לרשו אחרא:

סתרי תורה

(דף ע"ד ע"ב)

קומטורא דהרמנא ממללן בלשון הקדש דמלאכי השרת אשתמודען ביה ולא הוו ממללין בלישן אחרא. בגין כף כתיב ועתה לא יבצר מהם וגו'. דאלמלי משתעאן בלישן אחרא דמלאכי עלאי לא הוו אשתמודען ביה, גרע חשיבו דאנון חשבינו למעבר. בגין דעובדא דרין לאו איהו אלא ברגעא חדא לחזו בני אנשא ולא יתיר.

ודברים אחרים. דהווי דדעין דרגין עלאין כל חד וחד על ברניה ולא אתחלף להו דרגא ובגין כף כתיב ודברים אחרים. ובגין כף אתעטו בעיטא בישא עיטא דחכמתא דכתיב הבה נבנה לנו עיר ומגדל. כלא ברזא דחכמתא הוא, ובעו לאתקפא בארעא סטרא אחרא ולמפלח פולחנא דיליה. בגין דהווי דדעין דהא כל דינין בישן מתמן נחתין לעלמין. ובעינין לדחויי דרגא דקדשא.

עיר ומגדל, דא חכמתא עלאה. (ר"א דהא) הווי דדעי דשמא קדישא לא אתתקף בארעא, אלא בעיר ומגדל. עיר דכתיב, (שמואל ב ה) עיר דוד היא ציון וגו'. מגדל דכתיב (שיר השירים ד) כמגדל דוד צוארף. ובחכמתא עבדו למהוי שלטנא דסטרא אחרא בארעא דדחייא (ר"א לדחייא) אדון כל הארץ מאתריה. ולמהוי דוירא לסטרא אחרא בארעא.

להיות שלטון הצד האחר בארץ שדוהה [קדוה] את אדון כל הארץ ממקומו, ולהיות דויר לסטרא אחרא בארץ.

וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם. כְּמָה דְאַחֲדָא (ר"א דְאַחְרָא) אִיהוּ שֵׁם
לְעֵילָא, נְתַקִּיף לָהּ בִּינְנָא לְמַהוּי שֵׁם בְּאַרְעָא. פֶּן
נְפוּץ. יְדִיעָה הוּוּ יְדַעִין דִּיתַבְדְּרוּן מַעַל אִפִּי אַרְעָא. וּבְגִין כֹּךְ
הוּוּ מִתְיַחֲדִין לְמַעַבְד עֲבִידְתָּא דָא בְּחֻכְמָה.

סְטָרָא אַחְרָא אִיהוּ דְכַר וְנוֹקְבָא תְקַפָּא דְזוּהֵמָא דְדִינָא
קְשִׁיָּא. וּכְמָה דְאָדָם חַב (בִּיה) בְּהוּ וְאַחְקֵפוּ בְּגִינְיָה עַל
עֲלֻמָּא. אוּף הָכִי אַנּוּן עֲבָדִין דְאַתְתַּקְפוּ יִתִיר. דְכַתִּיב אֲשֶׁר בְּנוּ
בְּנֵי הָאָדָם. בְּנוּי דְאָדָם קְדַמָּאָה דְאַיְתִי וְאַשְׁלִיט סְטָרָא
אַחְרָא עַל עֲלֻמָּא סְטָרָא בִישָׂא. כְּמָה דְסְטָרָא דְקְדוּשָׁה לָאו
שְׁלֻטְנִיָּה בְּהַאי עֲלֻמָּא אֲלָא כְּעִיר וּמַגְדָּל. אוּף הָכִי חֲשִׁיבוּ
אַנּוּן לְמַבְנֵי עִיר וּמַגְדָּל לְמַשְׁלֵט הַאי סְטָרָא בִישָׂא בְּעֲלֻמָּא:
וַיֵּרֶד יְיָ לְרֵאוֹת. (דף עה ע"א) נַחַת הַאי שְׁמָא דְקְדִישָׁא לְמַחְזִי
(על) עוֹבְדֵיהוֹן דְּבִנְיָנָא דְבָנוּ. וְאַנּוּן הוּוּ מְמַלְלֵן בְּלִשׁוֹן
קְדֻשׁ לְגַבֵּי כָּל אַנּוּן דְרַגִּין קְדִישִׁין וְהוּוּ מַצְלִיחִין. בִּינּוּ
דְנַחַתֵּת קְדֻשָׁה אֲתַבְּלְבוּ כָּל אַנּוּן דְרַגִּין. עֲלֵאִין נַחַתוּ וְתַתְּמִין
סְלִיקוּ. וְלֹא הוּוּ קְוִימִין בְּאַרְח מִיִּשְׂרָאֵל כְּמָה דְהוּוּ. וְלְכַתֵּר
בְּלַבֵּל לִישְׁנֵהוֹן בְּשַׁבְעִין לִישׁוֹן וְאַתְבְּדְרוּ לְכָל סְטָרֵי עֲלֻמָּא.

חַד מְמַנָּא הוּא בְּרִיקְעָא וּבִיָּה קְוִימִין כָּל (ר"א ל"ג אַנּוּן)
מִפְתַּחַן דְּעוֹבְדֵי עֲלֻמָּא. וְאִיהוּ קְוִימִין זְמִין בְּשַׁעֲתֵי וְרַגְעֵי
דְיוֹמָא. וְאַנּוּן הוּוּ יְדַעִין בְּרִזָּא דְחֻכְמָתָא גִּנְזָא דְהַאי מְמַנָּא.
וְהוּוּ פְתַחֵי וְסִגְרֵי וּמַצְלִחֵי עוֹבְדֵיהוֹן בְּמִימְרָא דְפּוֹמֵהוֹן.
כִּינּוּ (דְאַסְתַּכְלוּ) דְאַתְבְּלְבֵל מִימְרָא דְלַהוֹן, כִּלְא אֲתַמְנַע
מְנִייהוּ. וְאַתֵּר מִתְקַן אֲשַׁפְּחוּ בְּהוּא בְּקַעָה. סְטָרָא דְסְטָרִין:

וַיִּמְצְאוּ בְּקַעָה. אֲתֵר מִתְקַן לְהַאי (ר"א ל"ג הוּא) סְטָרָא
בִישָׂא דְבַעו אַנּוּן לְאַתְקַפָּא וְאַתְמַנְעוּ. תְקַפָּא (דְלִיָּה)
דְהוּא סְטָרָא הָוָה תְלִיא לְאַתְפָּרְעָא בְּהִיא בְּקַעָה עַד
דְנֻטְלָא תַמָּן חִילִין וּמִשְׁרִיזִין בְּגוֹנָא דְאַנּוּן דְבָנוּ קְרַתָּא

בְּמַעֲשֵׂיהֶם בְּמֵאמֵר פִּיהֶם. בִּינּוּן (וְשִׁתְּחַבְלוּ) שֶׁהִתְבַּלְבַּל מֵאֲמֵר שְׁלֵהֶם, הַכֵּל נִמְנַע מֵהֶם, וּמְקוֹם מִתְקַן
מִצָּאוּ בְּאֻתָּה בְּקַעָה. צַד הַצְּדִידִים.

וַיִּמְצְאוּ בְּקַעָה, מְקוֹם מִתְקַן לְזֵה (וְאוֹתוֹ) הַצַּד הַרְעֵ, שְׂרָצוּ הֵם לְחֻק וְנִמְנְעוּ. תְקַפָּא (שְׁלֵו) שֶׁל אוֹתוֹ הַצַּד
הִיָּה תְלִוי לְהַפְרַע בְּאֻתָּה בְּקַעָה, עַד שְׁנֻטְלָה מִשֵּׁם צְבָאוֹת וּמִחֻנוֹת, כְּמוֹ שֶׁהֵם בְּנוּ עִיר וּמַגְדָּל
וְנִתְּנוּ (הַכֵּל) כְּלָם בְּיַדֵּיהָ. וְנִהְרְגוּ שֵׁם אוֹתָם שְׁלֵא רְצוּ לְצַאת בְּקִיץ הַיָּמִין. נִבְּהֵלוּ וְנִפְּלוּ בְּקִיץ

וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם - כְּמוֹ שְׁאָחִינוּ
[שְׁאָחֵר] הוּא הַשֵּׁם לְמַעַלָּה, נְחֻזְק
אוֹתָהּ בִּינְנוּ שִׁיָּהִי שֵׁם בְּאַרְץ.
פֶּן נְפוּץ - יְדִיעָה הִיּוּ יוֹדְעִים
שִׁיתְּפָרוּ מַעַל פְּנֵי הָאָרֶץ, וְלִכְּן
הִיּוּ מִתְיַחֲדִים לַעֲשׂוֹת מַעֲשֶׂה זֶה
בְּחֻכְמָה.

הַצַּד הָאֲחֵר הוּא זְכָר וְנוֹקְבָה,
תְקַפָּא וְחֵמַת הַדִּין הַקָּשָׁה. וְכִמוֹ
שְׁאָדָם חֲטָא (וְכוּ) בְּהֵם וְהִתְחַזְקוּ
בְּגֻלְלוּ עַל הָעוֹלָם, גַּם כָּאֵן הֵם
עָשׂוּ שִׁיתְּחַזְקוּ יוֹתֵר, שְׁכַתוּב אֲשֶׁר
כְּנוּ בְנֵי הָאָדָם. בְּנֵי אָדָם הִרְאִישׁוּן
שֶׁהִבִּיא וְהִשְׁלִיט צַד הָאֲחֵר עַל
הָעוֹלָם, הַצַּד הַרְעֵ. כְּמוֹ שְׁצַד
הַקְּדוּשָׁה אֵין שְׁלֻטוֹנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה
אֲלָא כְּעִיר וּמַגְדָּל, גַּם כָּאֵן חֲשִׁיבוּ
הֵם לְכַנוֹת עִיר וּמַגְדָּל לְהִשְׁלִיט
אֵת הַצַּד הַרְעֵ הַזֶּה בְּעוֹלָם.

וַיֵּרֶד ה' לְרֵאוֹת. נַחַת הַשֵּׁם
הַקְּדוּשׁ הַזֶּה לְרֵאוֹת (על) אֵת
מַעֲשֵׂיהֶם שֶׁל הַבְּנִין שְׁבָנוּ, וְהֵם
הִיּוּ מְדַבְּרִים בְּלִשׁוֹן הַקְּדֻשׁ לְכָל
אוֹתָם דְרַגּוֹת קְדוּשׁוֹת וְהִיּוּ
מַצְלִיחִים. בִּינּוּן שְׁיַרְדֵּה הַקְּדוּשָׁה,
הִתְבַּלְבְּלוּ כָּל הַדְרַגּוֹת הַזֵּלוּ.
עֲלִיוֹנִים יָרְדוּ וְתַחְתּוֹנִים עָלוּ,
וְלֹא הִיּוּ עוֹמְדִים בְּדִרְךָ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ
שֶׁהִיּוּ. וְאַחֵר כֹּךְ בְּלַבֵּל לְשׁוֹנָם
בְּשַׁבְעִים לְשׁוֹן וְהִתְפָּרוּ לְכָל
צַדְרֵי הָעוֹלָם.

מְמַנָּה אֲחַד יֵשׁ בְּרַקִּיעַ, וְכוּ
קְוִימִים כָּל (ר"א אוֹתָם) מִפְתַּחוֹת שֶׁל
מַעֲשֵׂי הָעוֹלָם, וְהוּא קִיָּם וְזְמִין
בְּכָל הַשָּׁעוֹת וְרַגְעֵי הַיּוֹם. וְהֵם
הִיּוּ יוֹדְעִים בְּסוּד הַחֻכְמָה,
הַגְּנוּזָה שֶׁל הַמְּמַנָּה הַזֶּה, וְהִיּוּ
פּוֹתְחִים וְסוֹגְרִים וּמַצְלִיחִים

בְּמַעֲשֵׂיהֶם בְּמֵאמֵר שְׁלֵהֶם, הַכֵּל נִמְנַע מֵהֶם, וּמְקוֹם מִתְקַן
מִצָּאוּ בְּאֻתָּה בְּקַעָה. צַד הַצְּדִידִים.
וַיִּמְצְאוּ בְּקַעָה, מְקוֹם מִתְקַן לְזֵה (וְאוֹתוֹ) הַצַּד הַרְעֵ, שְׂרָצוּ הֵם לְחֻק וְנִמְנְעוּ. תְקַפָּא (שְׁלֵו) שֶׁל אוֹתוֹ הַצַּד
הִיָּה תְלִוי לְהַפְרַע בְּאֻתָּה בְּקַעָה, עַד שְׁנֻטְלָה מִשֵּׁם צְבָאוֹת וּמִחֻנוֹת, כְּמוֹ שֶׁהֵם בְּנוּ עִיר וּמַגְדָּל
וְנִתְּנוּ (הַכֵּל) כְּלָם בְּיַדֵּיהָ. וְנִהְרְגוּ שֵׁם אוֹתָם שְׁלֵא רְצוּ לְצַאת בְּקִיץ הַיָּמִין. נִבְּהֵלוּ וְנִפְּלוּ בְּקִיץ

הימי"ם, באותו מקום שחלש
הכח בתחלה בבקעה הזו. ועל
זה כתוב (יחזקאל לו) והיא מלאה
עצמות.

והתחזקה באותו הצלם שהקים
בנוכדנצר. ונשבר התקף אחר כך
באותם עצמות ובאותו צלם.
שאותם ראשונים התקימו וקמו
על רגליהם, ואותו צלם נשבר,
ואז ידעו כל עמי העולם שאין
אלוה מבלעדי הקדוש ברוך הוא
בלבדו. ועוד, שהתקדש שמו על
ידי חנניה מישאל ועזריה, והכל
ביום אחד. ועל זה כתוב (ישעיה כט)
והקדישו את קדוש יעקב וגו'.
ע"כ סתרי תורה.

ויאמרו הבה נבנה לנו עיר
ומגדל וראשו בשמים ונעשה
לנו שם. רבי חייא פתח, (ישעיה נב)
והרשעים פים נגרש וגו'. וכי יש
ים נגרש? כן. שכפאשר הים יוצא
מתקונו והולך [בלי תכל] בלי רב
חובל, אז נגרש ומתגרש
ממקומו, כמי ששותה יין ולא
יושב על בריו ועולה ויורד. מה
הטעם? משום כי השקט לא
יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט.
שמוציאים מימיו כל אותו הטיט
של הים וכל הטנפת לשפתו.

כמו זה אותם הרשעים שיוציאים
מדרך תקינה והולכים פשתוני
יין בלי תקון, שיוציאים מדרך
ישרה לדרך עקמה. מה הטעם?
משום כי השקט לא יוכל, שהרי
עקום דרכיהם גרם להם ללכת
בלי תקון ובלי שקט. ולא עוד,
אלא שכל רגזם בשעה שאומרים
דבור מפייהם, אותו הדבור רפש
וטיט, כלם מוציאים טנפת וגעל
מפייהם החוצה עד שנטמאים
ומטמאים אותם.

בא ראה, ויאמרו הבה נבנה לנו
עיר ומגדל וראשו בשמים. אין
הבה אלא לשון הזמנה בעלמא.

ומגדל ואתיהיבו (בלא) בלהו בידהא. ואתקטלו תמן אנון
דלא בעו למיפק בק"ץ הימי"ן. אתבהילו ונפלו בקץ
הימי"ם. בההוא אתר דאתחלש תקפא בקדמיתא בהאי
בקעה. ועל דא כתיב, (יחזקאל לו) והיא מלאה עצמות.

ואתתקפת בההוא צולמא דאקים בנוכדנצר. ואתבר תקפא
לכתר באנון גרמין ובההוא צולמא. דאנון
קדמאי קיימו וקמו על רגליהון. וההוא צולמא אתבר.
וכדין ידעו כל עמין דעלמא דלית אלוה בר קדשא ברין
הוא בלחודוי. ותו דאתקדש שמייה על ידא דחנניה מישאל
ועזריה וכלא בחד דיומא. ועל דא כתיב, (ישעיה כט) והקדישו
את קדוש יעקב וגו', (עד כאן סתרי תורה)

ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו
בשמים ונעשה לנו שם. רבי חייא
פתח (ישעיה נב) והרשעים פים נגרש וגו'. וכי
אית ים נגרש. אין, דכד ימא נפקא מתקוניה
ואזיל (בלא חבלא) בלא חבלא, כדין נגרש
ואתתרוך מאתריה, כמאן דרוי חמרא ולא
יתיב על ברייה וסלקא ונחתא. מאי טעמא
בגין פי השקט לא יוכל, ויגרשו מימיו רפש
וטיט. דמפקו מימוי כל ההוא טינא דימא
וכל טנופא לשפוותיה.

בגוונא דא אנון רשעים דנפקי מארחה
דתקנא ואזלי כרוי חמרא בלא
תקונא, דנפקי מאורח מישר לאורח עקים.
מאי טעמא, בגין פי השקט לא יוכל. דהא
עקימו דארחייהו גרים לון למהן בלא תקונא
ובלא שכיכו. ולא עוד אלא דכל רוגזא
דידהו בשעתא דאמרי מלה מפומייהו ההוא
מלה רפש וטיט בלהו מפקי טנופא וגיעולא
מפומייהו לבר עד דמסתאבי (דף עה ע"א)
ומסאבי לון.

הא חזי, ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל
וראשו בשמים. לית הבה אלא הזמנה

בְּעֶלְמָא. נִבְנָה לְנוּ עִיר וּמַגְדָּל וְרָאִישׁוּ בְּשָׁמַיִם. פְּלִהוּ בְּעֵיטָא בִישָׂא אָתוּ לְסַרְבָּא בִּיהַ בְּקוּדִישָׁא בְּרִיף הוּא. בְּשִׁטּוּתָא אָתוּ (אִיהוּ) בְּטַפְשׁוּ דְלָבָא.

נִבְנָה לְנוּ עִיר וּמַגְדָּל וְרָאִישׁוּ בְּשָׁמַיִם, כָּלִם כָּאוּ בְּעֵצָה רַעָה לְקִדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. בְּשִׁטּוּת בָּאוּ, הוּא בְּטַפְשׁוּת הַלֵּב.

אָמַר רַבִּי אַבְּא שִׁטּוּתָא נְסִיכוּ בְּלִפְיֵיהּ. אַבְּל בְּחֻכְמָה דְרַשִׁיעוּ אָתוּ בְּגִין לְנַפְקָא מְרִשׁוּ עֲלָאָה לְרִשׁוּ אַחְרָא וּלְאַחֲלָפָא יְקָרִיָּה לִיקְרָא נּוּכְרָאָה. וּבְכֹלָא אִית רִזָּא דְחֻכְמַתָּא עֲלָאָה.

אָמַר רַבִּי אַבְּא, שִׁטּוּת לְקַחוּ בְּלָבָם, אַבְּל בְּחֻכְמָה שֶׁל רִשְׁעוּת בָּאוּ פְּדִי לְצֵאת מְרִשׁוּת עֲלִיוֹנָה לְרִשׁוּת אַחְרָת, וּלְהַחֲלִיף כְּבוֹדוֹ לְכְבוֹד זָר. וּבְכֹל יֵשׁ סוּד שֶׁל חֻכְמָה עֲלִיוֹנָה.

הֲבֵה נִבְנָה לְנוּ עִיר וּמַגְדָּל. תָּא חֲזִי, כַּד מָטוּ לְהֵאִי בְּקַעָה דְאִיהוּ רִשׁוּ נּוּכְרָאָה וְאַתְגְּלִי לְהוּ אָתַר דְשִׁלְטְנוּתָא דָּא תְקִיעַ בְּגוּ נּוּגִי יִמָּא. אָמְרוּ הָא אָתַר לְמִיתְבּ וּלְאַתְקַפָּא לָבָא לְאַתְהֵנָּאָה בִּיהַ תַּתְּאִי. מִיַּד הֲבֵה נִבְנָה לְנוּ עִיר. נִתְקִין בְּאַתְר דָּא עִיר וּמַגְדָּל.

הֲבֵה נִבְנָה לְנוּ עִיר וּמַגְדָּל. בָּא רָאָה, כְּשֶׁהֲגִיעוּ לְבַקְעָה הַזֹּאת שֶׁהִיא רִשׁוּת זָרָה, וְהַתְגַּלְהַ לְהֵם מְקוּם שֶׁשִׁלְטוֹן זֶה תְּקִיעַ בְּתוֹף דְגִי הַיָּם, אָמְרוּ, הֲנֵה מְקוּם לְשִׁבְתּ וּלְחֻזֵּק אֶת הַלֵּב לְהֵנֹת בּוּ הַתַּחְתּוֹנִים. מִיַּד הֲבֵה נִבְנָה לְנוּ עִיר, נִתְקִין בְּמְקוּם הַזֶּה עִיר וּמַגְדָּל.

וְנַעֲשֶׂה לְנוּ שֵׁם. אָתַר דָּא (הַיֵּיב לִזוּ) יְהֵא לֶן לְדַחֲלָא וְלָא אַחְרָא, וְנִבְנָה לְאַתְר דָּא עִיר וּמַגְדָּל. לְמָה לֶן לְסַלְקָא לְעִילָא דְלָא יִכּוּל לְאַתְהֵנָּאָה מִנְּהַ. הָא הֲכָא אָתַר מִתְקַנָּא. וְנַעֲשֶׂה לְנוּ שֵׁם דַּחֲלָא לְמַפְלַח תַּמָּן. פֶּן נַפּוּץ לְדְרָגִין אַחְרֵינִין וְנִתְבַּדַּר לְסַטְרֵי עֲלֵמָא:

וְנַעֲשֶׂה לְנוּ שֵׁם. מְקוּם זֶה (נִמּוּ לְהֵם) יִהְיֶה לְנוּ לְיִרְאָה, וְלֹא אַחַר, וְנִבְנָה לְמְקוּם זֶה עִיר וּמַגְדָּל. לְמָה לְנוּ לְעֵלוֹת לְמַעְלָה שְׁלֹא נִיכּוּל לְהֵנֹת מִמֶּנּוּ? הַרִי כָּאֵן מְקוּם מִתְקַן. וְנַעֲשֶׂה לְנוּ שֵׁם, יִרְאָה לְעַבְדֵי שֵׁם. פֶּן נַפּוּץ לְדְרָגוֹת אַחְרֵינִין וְנִתְבַּדַּר לְצַדִּיקֵי הָעוֹלָם.

וַיִּרְדּוּ יְיָ לְרֵאוֹת אֶת הָעִיר וְאֶת הַמַּגְדָּל דָּא הוּא חַד מֵאַנּוּן עֶשְׂרֵי זְמַנִּין דְנִחְתָּא שְׂכִינְתָּא לְאַרְעָא. וְכִי מַה הוּא לְרֵאוֹת וְלֹא הָוֵה יָדַע מְקַדְמַת דְנָא. אֲלֵא לְרֵאוֹת לְאַשְׁגַּחָא בְּדִינָא כְּמַה דָּאֵת אָמַר, (שְׁמוֹת ה') יִרָא יְיָ עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁפֹּט. אֶת הָעִיר וְאֶת הַמַּגְדָּל. הֲכָא אִית לְאַסְתַּפְּלָא. דִּהָא לֹא כְתִיב לְרֵאוֹת אֶת בְּנֵי הָאָדָם. אֲלֵא לְרֵאוֹת אֶת הָעִיר וְאֶת הַמַּגְדָּל. אִמָּאִי. אֲלֵא בְּשַׁעֲתָא דְאַשְׁגַּח קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּדִינָא, בְּקַדְמִיתָא יִשְׁגַּח בְּדְרָגָא דְלְעִילָא, וּלְבַתַּר בְּדְרָגָא דְלְתַתָּא. בְּקַדְמִיתָא בְּעֲלָאִי וּלְבַתַּר בְּתַתְּאִי. וּבְגִין דִּהֵאִי מְלֵה מְטָא

וַיִּרְדּוּ ה' לְרֵאוֹת אֶת הָעִיר וְאֶת הַמַּגְדָּל. זוֹ אַחַת מֵעֶשְׂרֵי פְעָמִים שֶׁיִּרְדֶּה הַשְּׂכִינָה לְאַרְץ. וְכִי מַה הוּא לְרֵאוֹת, וְלֹא הִיָּה יוֹדַע מְקַדְמָה לָזֶה? אֲלֵא לְרֵאוֹת לְהַשְׁגִּיחַ בְּדִין, כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר (שְׁמוֹת ה') יִרָא ה' עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁפֹּט. אֶת הָעִיר וְאֶת הַמַּגְדָּל - כָּאֵן יֵשׁ לְהַסְתַּפֵּל, שֶׁהִרִי לֹא כְתוּב לְרֵאוֹת אֶת בְּנֵי הָאָדָם, אֲלֵא לְרֵאוֹת אֶת הָעִיר וְאֶת הַמַּגְדָּל. לְמָה? אֲלֵא בְּשַׁעֲתָא שֶׁמַּשְׁגִּיחַ הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּדִין, בִּהְתַּחֲלֶה מַשְׁגִּיחַ בְּדְרָגָה שְׁלִמְעֵלָה, וְאַחַר כֵּן בְּדְרָגָה שְׁלִמְטָה. בִּהְתַּחֲלֶה

בְּעֵלְיוֹנִים, וְאַחַר כֵּךְ בַּתְּחִינֹתַיִם.
וּמִשּׁוֹם שֶׁדָּבָר זֶה מְגִיעַ לְמַעְלָה,
הַהֲשָׁחָה שֶׁל מַעְלָה הֵיחָה בּוֹ
בַּהֲתַחֲלָה, שְׂכָתוֹב לְרֹאוֹת אֶת
הָעִיר וְאֶת הַמַּגְדָּל.

אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם. מִה זֶה בְּנֵי
הָאָדָם? בְּנֵי אָדָם הָרֵאשׁוֹן שֶׁמֶרַד
בְּרַבּוֹנוֹ וְגַרְם מְנוֹת לְעוֹלָם. אֲשֶׁר
בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם - בְּנֵי וְדָא אִמְרוּ
[רמבו] וְרָצוּ לְבָנוֹת לְמַעְלָה.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח [אמר], (יחזקאל מו)
כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהִים שֶׁעַר הַחֲצָר
הַפְּנִימִית הַפְּנִיָה קָדִים יִהְיֶה סָגוּר
שְׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִת
יִפְתַּח וּבַיּוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח.
בְּפִסּוּק זֶה יֵשׁ לְהִסְתַּכֵּל בּוֹ, וְהוּא
סוּד כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. יִהְיֶה סָגוּר
שְׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, לְמַה? וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִת יִפְתַּח וּבַיּוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח וְגו', לְמַה יִתֵּן

סָגוּר כֵּל אוֹתָם וְיָמִים שֶׁל שִׁשִּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה?
אֲרָא אֵלָיו יָמֵי הַחַל שֶׁשָּׁעַר זֶה
יִהְיֶה סָגוּר שְׁלֵאל לְהַשְׁתַּמֵּשׁ הַחַל
עִם הַקֶּדֶשׁ. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִת יִפְתַּח
וּבַיּוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח, שְׁהָרִי אִז
שְׁמוּשׁ [שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא] שֶׁל קֶדֶשׁ
בְּקֶדֶשׁ, וְאִז מֵאִירָה הַלְבָנָה
לְהַתְּחַבֵּר עִם הַשָּׁמֶשׁ.

בֵּא רְאֵה, שֶׁעַר זֶה לֹא נִפְתַּח
בְּאוֹתָם שְׁשֶׁת יָמֵי הַחַל, מִשּׁוֹם
שֶׁהָרִי בְּאוֹתָם יָמֵי הַחַל הָעוֹלָם
הַתְּחִינֹתוֹ נִגְזָן, וְשׁוֹלְטִים כָּל אוֹתָם
שְׁשֶׁת יָמֵי הַחַל עַל הָעוֹלָם חוּץ
מֵאֲשֶׁר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

וְאוֹתָם שְׁשׁוֹלְטִים, לֹא שׁוֹלְטִים
בְּאַרְץ הַקְּדוֹשָׁה, מִשּׁוֹם שֶׁהִשְׁעַר
הַזֶּה סָגוּר. אֲבָל בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִת
וּבַיּוֹם הַחֲדָשׁ, כָּלֵם עוֹבְרִים וְלֹא
שׁוֹלְטִים, מִשּׁוֹם שֶׁהִשְׁעַר הַזֶּה
הוּא פְתוּחַ, וְהָעוֹלָם הוּא בְּחֻדוֹ
וְנִגְזָן מִשָּׁם, וְלֹא נִתֵּן הָעוֹלָם
לְרִשּׁוֹת אַחֲרָת.

וְאִם תֹּאמַר שֶׁכָּל אוֹתָם שִׁשָּׁה
יָמִים הֵם שׁוֹלְטִים לְבָדָם - בֵּא
תְּרַאֶה, הַפְּנִיָה קָדִים, עַד שְׁלֵאל

לְעֵילָא, אֲשַׁגְחוּתָא דְלְעֵילָא הָוָה בֵּיה
בְּקַדְמִיתָא דְכְּתִיב לְרֹאוֹת אֶת הָעִיר וְאֶת
הַמַּגְדָּל.

אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם. מֵאִי בְּנֵי הָאָדָם בָּנוּ
דְּאָדָם קְדָמָאָה דְמֶרַד בְּמַרְיָה וְגַרְם
מוֹתָא לְעֵלְמָא. אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם בְּנִינָא
וְדָאֵי אִמְרוּ (ג'רמו) וּבְעוּ לְמַכְנֵי לְעֵילָא.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח (ואמר) (יחזקאל מו) כֹּה אָמַר יי
אֱלֹהִים שֶׁעַר (דף עה ע"ב) הַחֲצָר הַפְּנִימִית
הַפְּנִיָה קָדִים יִהְיֶה סָגוּר שְׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִת יִפְתַּח וּבַיּוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח. הַאי
קָרָא אֵית לְאִסְתַּפְּלָא בֵּיה. וְאִיהוּ רְזָא כְּמָה
דְּאִתְמַר. יִהְיֶה סָגוּר שְׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה. אִמְרֵי
(ובימים השבת יפתח וביום החדש יפתח וגו') אִמְרֵי יִהְיֶה סָגוּר כָּל אֲנֹן יוֹמִין
(שששת ימי המעשה).

אֲרָא אֵלִין יָמֵי חוּל. דְּתַרְעָא דָא יִהְיֶה סָגוּר
דְּלֹא לְאִשְׁתַּמְשָׂא חוּל בְּקוּדְשָׁא. וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִת יִפְתַּח וּבַיּוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח. דְּהָא כְּדִין
שְׁמוּשָׂא (דְּקֶדֶשׁא בְּרוּךְ הוּא) דְּקוּדְשָׁא בְּקוּדְשָׁא.
וּכְדִין אֲתַנְהִיר סִיְהָרָא לְאִתְחַבְּרָא בְּשַׁמְשָׂא.

הָא חֲזִי, תְּרַעָא דָא לֹא אֲתַפְתַּח בְּאֲנֹן שְׁתָּא
יוֹמֵי דְחוּל. בְּגִין דְּהָא בְּאֲנֹן יוֹמֵי דְחוּל
עֵלְמָא תַּתְּאָה אֲתַזֵּן וְשְׁלִטִין כָּל אֲנֹן שִׁית
יוֹמִין דְחוּל עַל עֵלְמָא כּוּר בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל.

וְאֲנֹן דְּשְׁלִטֵי לֹא שְׁלִטֵי בְּאַרְעָא קְדִישָׁא בְּגִין
דְּהִשְׁעַר הַזֶּה אִיהוּ סָגוּר. אֲבָל בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִת וּבַיּוֹם הַחֲדָשׁ כְּלָהוּ מִתְּעַבְּרִין וְלֹא
שְׁלִטִין בְּגִין דְּהִשְׁעַר הַזֶּה אִיהוּ פְתוּחַ וְעֵלְמָא
אִיהוּ בְּחֻדוֹהּ וְאֲתַזֵּן מִתַּמָּן וְלֹא אֲתִייהִיב
עֵלְמָא לְרִשּׁוֹ אַחֲרָא.

וְאִי תִימָא דְכָל אֲנֹן שִׁית יוֹמִין אֲנֹן שְׁלִטִין
כְּלַחֲדוּדֵיהוּ. תָּא חֲזִי, הַפְּנִיָה קָדִים. עַד
לֹא יְקוּמוּן לְשִׁלְטָאָה אִיהוּ אִסְתַּפְּל תְּדִיר

בְּעֹלָמָא. אָבֵל לֹא אֶתְפַּתַּח לְאַתְזָנָא עֲלֵמָא מְקוּדָשָׁא בַר בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא וּבְיוֹמָא דְחֻדְשָׁא. וְכִלְהוּ יוֹמִין בְּלֵהוּ אֶתְדַבְּקוּן בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא וְאַתְזָנוּ מִתַּמָּן. דִּהָא (ר"א ל"ג בריה) בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא כִּלְהוּ תַרְעִין פְּתִיחוּן וְנִיחָא אִשְׁתַּכַּח לְכֻלָּא לְעֵלְאֵי וְתַתָּאֵי. תָּא חֲזִי, וַיֵּרֵד יְיָ לְרֵאוֹת. נָחַת מְקוּדָשָׁא לְחוּל (וַרְדִּי פְרִישָׁא) לְאַשְׁגַּחָא בְּמָה דְבַנְי וְקִימוּ קִיּוֹמָא לְאַתְעָרָא עַל עֲלֵמָא לְדַחֲלָא לְהוּן.

יקומו לשלט, הוא מסתכל תמיד בעולם. אבל לא נפתח לזון העולם מן הקדש פרט ליום השבת ויום החדש. וכל הימים כלם נדבקים ביום השבת ונזונים משם. שהרי [א] ביום השבת כל השערים פתוחים, ומנוחה נמצאת לכל - לעליונים ולתחתונים. בא ראה, וירד ה' לראות, ירד מקדש לחל [ועיף פרוש] להשגיח במה שבנו וקימו קיום לעזר על העולם ליראה אותם.

רבי יצחק היה יתיב קמיה דרבי שמעון. אָמַר לִיה מַה חֲמוּ אֲלִין דְּעַבְדוּ שְׁטוּתָא דָּא לְמַרְדָּא בֵּיה בְּקוּדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכִלְהוּ בְּעִיטָא חָדָא אֶתְקִימוּ בְּדָא. אָמַר לִיה הָא אֶתְמַר דְּכְתִיב וַיְהִי בְּנִסְעֵם מִקֶּדֶם אֶתְנַטְּלוּ מֵעִילָא לְתַתָּא. אֶתְנַטְּלוּ מֵאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל וְנַחְתוּ לְבַבְל. אָמְרוּ הָא הָכָא אֶתְר לְמַדְבַּק. וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם וְגו' וַיִּתְדַבֵּק סִיּוּעָא דְלְתַתָּא בְּאַתְר דָּא. בְּגִין דְּכֵד דִּינָא אֶתִּי לְאַשְׁרָאָה בְּעֹלָמָא, הָא אֶתְר דָּא לְקַבְּלִיהָ. וּמַהֲכָא אֶתְהַיְי עֲלֵמָא וַיִּתְּזוּ. דִּהָא לְעִילָא דְחִיקוּ אִיהוּ לְאַתְזָנָא עֲלֵמָא מְנִיָּה. וְלָא עוּד אֲלָא אָנֹן נִסְק לְקִיּוּעָא וְנַחַת בֵּיה קַרְבָּא דְלָא יַחוּת (ביה) טוֹפְנָא בְּעֹלָמָא כְּדַבְּקְדִמִּיתָא :

רבי יצחק היה יושב לפני רבי שמעון. אָמַר לוֹ, מַה רָאוּ אֵלֶּה שְׁעֵשׂוּ שְׁטוּתָא זֹאת לְמַרְד־בְּקוּדָשׁ בְּרִיךְ-הוּא וְכֻלְהוּ בְּעִיטָה אֶחָת הִתְקִימוּ בָּהָּ? אָמַר לוֹ, הָרִי נִתְבָּאָר, שְׁכַתוּב וַיְהִי בְּנִסְעֵם מִקֶּדֶם. הִסְעוּ מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה. נִסְעוּ מֵאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּרְדוּ לְבַבְל. אָמְרוּ, הָרִי כַּאֲן מְקוּם לְהִתְדַבֵּק. וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם וְגו', וַיִּתְדַבֵּק הַסִּיּוּעַ שְׁלַמְטָה בְּמְקוּם הַזֶּה. מִשׁוּם שְׁכַשְׁתֵּיהּ בָּא לְשֵׁרוֹת בְּעוֹלָם, הָרִי מְקוּם זֶה כְּנַגְדוֹ, וּמַכַּאֲן יִהְיֶה הָעוֹלָם וַיִּזְוֵן. שְׁהִירִי לְמַעְלָה יֵשׁ דִּחַק לְהִזְוִן אֶת הָעוֹלָם מִמֶּנּוּ. וְלֹא עוּד, אֲלָא אָנֹן נַעֲלָה לְרַקִּיעַ וְנַעֲרַף בּוֹ קֶרֶב שְׁלֹא יֵרֵד [בו] מִבּוּל בְּעוֹלָם כְּמַקְדָּם.

וַיֹּאמֶר יְיָ הֵן עִם אֶחָד וְשָׁפָה אֶחַת לְכֻלָּם. בְּגִין דְּכִלְהוּ פְּחָדָא, בְּיַחְדָּא דְכִלְהוּן יַעֲבְדוּן וַיִּצְלַחוּן בְּעוֹבְדֵייהוּ. יִתְבַּדְרוּן דְרָגִין כָּל חַד לְסַטְרִיָּה. וּבְגִין כֶּף יִתְבַּדְרוּן כָּל הַיְי לְתַתָּא. מַה כְּתִיב וַיִּפֹּץ יְיָ אוֹתָם מִשָּׁם.

וַיֹּאמֶר ה' הֵן עם אחד ושפה אחת לכלם. משום שכלם כאחד, ביחוד, שכלם יעשו ויצליחו במעשיהם, יתבדדו הדרגות כל אחד לצד שלו, ובגלל זה יתבדדו כל אלה שלמטה. מה כתוב? ויפץ ה' אותם משם.

וְאִי תִימָא לִישְׁנָהוּן אֲמַאי אֶתְבַּלְבַּל (אֶתְבַּדַּר וּבִלְבַּל לִזְוֵן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא). אֲלָא בְּגִין דְּכִלְהוּן מִמְלָלִין בְּלִשׁוֹן הַקְּדָשׁ. הֵהוּא לִישְׁנָא קָא עֵבִיד לִזְוֵן סִיּוּעָא. בְּגִין דְּבַעֲבוּבָא וּבְמַלּוּלָא דְפּוּמָא תְלִיזִין מְלִיזִין אֲלִין לְאַדְבַּקָא כּוּנָה דְלָבָא. וּבְדָא

ואם תאמר, למה התבלבלה לשונם [פור ובבלל אותם הקדוש ברוך הוא]? אלא משום שכלם מדברים בלשון הקדש, אותה לשון עשתה להם סיוע. משום שבמעשה ובדבור הפה דברים

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראוי. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתתי פסיה לא ימוש ומפיה זרעה זרעה זרעה זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' סב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהֵא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהֵא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלִיָּה
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשון עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשון עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

[עמוד 9]

[אלול תשס"ט לפ"ק]

עלון הזוהר מס' 3

יר"ל ע"י: "מפעל הזוהר העולמי" - רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל - טל: 054.843.6784/פקס: 02.995.1300

Mifal Hazohar Haolami of Chevrat Mizakei Harabim

Nachal Lachish 24/8 Ramat Beit Shemesh A' 99093

Tel: 0548436784 Fax: 02 - 9951300

To join one of the programs presented on the other side of this page, please fill out the **bold print only** and fax to 02 - 9951300 or e-mail:

We are urgently seeking energetic volunteers to assist the organization "Mifal Hazohar Haolami" in spreading the light of the Holy Zohar. If you are interested in being a part of hastening the Redemption by volunteering for this special task, please fill out this questionnaire in clear print and fax to 02 - 9951300 or e-mail hazohar.com@gmail.com

First Name _____ **Surname** _____ **Age** _____

Street _____ **Apt #** _____ **Zip** _____

Tel. # _____ **Fax** _____ **Cell Phone** _____

E-mail Address _____

Occupation _____ **Address** _____ **City** _____

I would like to join program a / b / c / d (details on opposite side of page)

Driver's license? Yes / no Do you own a car? Yes / no

How often can you volunteer? Once every month/ 2 months/ week/ 2 weeks for _____ hours per time

Which languages do you speak? English / Hebrew / Yiddish

Do you belong to a congregation or Chassidic group? Specify _____ Other _____

How can you help? (check off the options that apply)

___ 1. Be a distribution point for books

Can your phone number be inserted into our Sifrei Zohar so that people can inquire about or acquire the Sifrei Zohar from you? Yes / no

Can you store 20 sets of Ohr Zohar, Tikunei Zohar and Sifrei Zohar that people can get from you?

Yes / no Space for more? How many? _____

___ 2. Actively distribute books

Can you distribute Sifrei Zohar or pamphlets in 10 shuls, yeshivas in your city? Yes / no Sifrei

Zohar or pamphlets? In how many places? _____

___ 3. Telemarketing*

Can you contact 10 people and follow up on distribution through them?

Yes / no More contacts, how many more? _____

___ 4. Host a meeting in your home to plan the distribution of the Holy Zohar

Can you make telephone calls to gather participants for such a meeting? Yes/no

Have you personally seen our pamphlets? Yes/ no Issue #1 / #2 ?

Have you seen the large posters hanging in the Beit Midrash when the pamphlets were distributed?

Yes/ no In which Beit Midrash? _____

Do you know of any places that were supposed to receive pamphlets and posters, but did not? _____

Where? _____ Which issue? _____

Date _____ Signature _____

Comments and suggestions? _____

For office use only: page # _____ City _____ Fax _____ E-mail _____